

F. t. l. vedr. planlægning

2. Administrative og økonomiske konsekvenser

Det påregnes, at det personale, der i dag udfører klagesagsbehandlingen i Planstyrelsen, overføres til varetagelse af de tilsvarende opgaver i Naturklagenævnet. Der forventes således hverken statslige merudgifter eller besparelser som følge af lovforslaget.

Lovforslaget har betydning for det foreliggende forslag til finanslov for 1993 i og med, at der skal overføres årsværk og driftsmidler fra Miljøministeriets departement til Naturklagenævnet. Der vil på et senere tidspunkt blive fremsat et ændringsforslag til finanslovsforslaget vedrørende denne organisatoriske ændring.

Lovændringen vil være økonomisk/administrativ neutral for amter og kommuner.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Pligt til at oplyse om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist, følger allerede af forvaltningslovens § 25. Planlovens §§ 59 og 60 indeholder imidlertid herudover også bestemmelser om klageberettigelse og opsættende virkning, hvilket tillige bør fremgå af afgørelsen.

Til nr. 2

Forslaget tilsigter at tilvejebringe en bedre systematik. Der er ingen forskel i forhold til gældende ret, jf. planlovens § 58, stk. 5, 2. pkt.

Til nr. 3

Forslaget skyldes fejlskrift i gældende lov.

Til nr. 4

Den nye bestemmelse i § 58 fastsætter, at Naturklagenævnet skal være klagemyndighed for alle afgørelser truffet af amtsråd og kommunalbestyrelser, som kan påklages efter planloven. Der er ingen ændringer i forhold til gældende ret for så vidt angår spørgsmålet om, hvilke forhold der kan påklages. Afgørelser om ekspropriationsbeslutninger og om landzoneafgørelser kan som hidtil påklages til fuld prøvelse, mens andre afgørelser kan påklages for så vidt angår retlige spørgsmål.

Stk. 2 omhandler arbejdsdelingen mellem nævnet og nævnets formand og bemyndiger nævnsformanden til at træffe afgørelse i sager, der ikke har meget væsentlig betydning for varetagelsen af lovens formål. Dette er i overensstemmelse med principperne i

27 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

gældende ret for så vidt angår behandlingen af landzonesager.

Efter gældende regler for landzoneklagerne kan Naturklagenævnet, efter at en sag er henvist til Planstyrelsen, men forinden afgørelse er truffet, beslutte, at sagen skal nævnsbehandles. Ligeledes skal det fremgå af Naturklagenævnets fremtidige forretningsorden, at nævnet efter påbegyndt forberedelse af formandsafgørelse kan beslutte, at sagen skal underkastes egentlig nævnsbehandling. Har formanden på nævnets vegne truffet afgørelse, kan sagen alene nævnsbehandles, hvis betingelserne for genoptagelse er opfyldt.

Stk. 3 fastsætter, at nævnets, herunder nævnsformandens, afgørelser er endelige og ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Dette svarer til gældende ret for Planstyrelsens afgørelser i landzoneklagesager og retlige klagesager. Ekspropriationsklager har derimod hidtil kunnet indbringes for miljøministeren som 3. instans.

Til nr. 5

Klageadgang til kommunalbestyrelsen over foringers afgørelser er udskilt til en særskilt paragraf af systematiske grunde.

Til nr. 6

Forslaget er en konsekvens af nr. 4.

Til nr. 7

Forslaget konsekvensretter ordlyden i overensstemmelse med nr. 4. I stk. 4 præciseres endvidere, at en tilladelse ikke må udnyttes før klagefristens udløb og stk. 5 indeholder en lovfæstelse af praksis med henblik på at sikre, at den, der har modtaget en tilladelse, hurtigst muligt underrettes om en indgivet klage.

Til nr. 8

Forslaget er en konsekvens af nr. 4.

Til nr. 9

Ændringen er forårsaget af fejlskrift i gældende lov.

Til § 2

Ændringerne træder i kraft den 1. januar 1993 samtidig med strukturændringerne i Miljøministeriet.